

ГАВРИЛЕНКО ІЛЛЯ ІГОРОВИЧ

кандидат політичних наук

Київський інститут Національної гвардії України

ВІЙСЬКОВИЙ СЛЕНГ ЯК ОБ'ЄКТ ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧОГО АНАЛІЗУ: СТРУКТУРНІ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ

Військовий сленг постає як специфічна підсистема професійної мови, що репрезентує особливості комунікативної діяльності військовослужбовців та відображає їхню корпоративну культуру, ієрархічні відносини й функціонально-професійну специфіку. Його функціонування зумовлюється не лише потребою у номінації об'єктів військової дійсності, але й прагненням до мовної економії, експресивності та ідентифікації в межах професійної спільноти. У цьому контексті переклад військового сленгу набуває особливої складності та потребує комплексного підходу.

Військовий сленг охоплює широкий спектр тематичних груп, включаючи позначення особового складу, озброєння, військової техніки, побутових реалій та елементів бойової діяльності. Його лексичний склад формується на основі взаємодії різних словотворчих механізмів. Зокрема, провідну роль відіграє лексико-семантичний спосіб, що передбачає переосмислення загальноживаних одиниць у спеціалізованому контексті. Важливими є також морфологічні процеси (афіксація), скорочення різних типів, конверсія, фразеологізація та запозичення з інших мов, що відображає відкритість і динамічність цієї мовної підсистеми.

Особливу увагу слід приділити труднощам перекладу військового сленгу, які зумовлені його полісемічністю, високим ступенем контекстуальної залежності та відсутністю усталених еквівалентів у мові перекладу. У таких умовах перекладач змушений застосовувати широкий спектр перекладацьких трансформацій, зокрема описовий переклад, функціональне заміщення, калькування та транслітерацію. Вибір відповідної стратегії визначається прагматичними чинниками, комунікативною ситуацією та рівнем спеціалізації тексту.

Таким чином, військовий сленг доцільно розглядати як динамічну та функціонально навантажену підсистему професійної мови, що виконує як номінативну, так і соціально-ідентифікаційну функції у військовому дискурсі. Словотворчі процеси, характерні для військового сленгу, мають комплексний характер і охоплюють лексико-семантичні трансформації, морфологічні моделі, скорочення, конверсію, фразеологізацію та міжмовні запозичення, що свідчить про його структурну багатовимірність.

Основні труднощі перекладу військового сленгу зумовлені відсутністю прямих міжмовних відповідників, полісемією та контекстуальною варіативністю значень, що ускладнює досягнення адекватності перекладу. Ефективність перекладу визначається здатністю перекладача інтегрувати лінгвістичні знання з фаховою військовою компетенцією, а також враховувати прагматичні та культурні параметри комунікації.

Подальші дослідження у цій сфері мають бути спрямовані на систематизацію військового сленгу, розробку типології перекладацьких стратегій та формування практичних рекомендацій для оптимізації процесу військового перекладу.